

naš tednik

LETO XXXIV. — Številka 48 2. decembra 1982 Cena 5.— šil. (7 din)
Poštnina plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Krščanska kulturna
zveza v Celovcu,
SPD „Danica“
v Št. Vidu
in SPD Rož

vabijo na

mladinsko
gledališko predstavo

MAGNETNI DEČEK

(glej stran 5)

Osrednji odbor Narodnega sveta koroških Slovencev
sklicuje v smislu pravil

Redni občni zbor

Narodnega sveta koroških Slovencev

v soboto, dne 18. decembra 1982, ob 13.30 uri v Slomškovem domu
Mohorjeve v Celovcu, 10.-Oktober Str. 25.

SPORED:

1. Pozdrav predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev in ugotovitev sklepčnosti.
2. Izvolitev predsednika občnega zbora.
3. Politično poročilo predsednika NSKS.
4. Poročilo osrednjega tajništva.
5. Razprava.
6. Odobritev delovnega poročila osrednjega tajništva.
7. Sprememba pravil.
8. Poročilo predsednika nadzornega odbora ter predlog za razrešnico.
9. Volitev predsedstva NSKS.
10. Volitev osrednjega odbora NSKS.
11. Volitev nadzornega odbora NSKS.
12. Nagovor novega predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev.
13. Odobritev predlaganih resolucij.

Dr. Matevž Grilc
predsednik

Jože Wakounig
osrednji tajnik

Wagner povabil Slovence na razgovore:

Pričakujemo reševanje kon- kretnih vprašanj

UVODNIK

Vsaka ustanova mora vsaj ob določenih časih položiti račune pred svoje člane. Ti naj potem strogo in trezno presodijo, ali je ustanova delovala v redu ali ne, ali so tisti, ki jo vodijo, še vredni zupanja ali ne. Po „obračunu“ naj zbor določi in zbere tisto vodstvo, kateremu zaupa v svojih pričakovanih in predstavah.

Zadnji občni zbor Narodnega sveta koroških Slovencev je bil novembra 1979. Bil je to hkrati prvi

Z optimizmom na delo

občni zbor po smrti prvega predsednika ravnatelja Joška Tischlerja; njemu so zaupali tisti, ki so ustanovili NSKS 28. junija 1949.

Po pravilih naše ustanove mora biti občni zbor vsaka tri leta. Osrednji odbor NSKS je zato sklenil na seji 19. novembra 1982, da bo letošnji občni zbor v soboto, 18. decembra. Za pripravo občnega zbora prireja NSKS srečanja po občinah. Namen teh srečanj je, da se izvolijo ljudje — delegati, ki bodo na občnem zboru soodločali o prihodnosti naše organizacije. Pozimi in v igredi letos je bila že vrsta naše organizacije. Pozimi in v igredi letos je bila že vrsta krajevnih sestankov po občinah; na tistih sestankih so obvestili predstavniki NSKS člane, somišljenike in prijatelje o osnovnih vodilih naše narodnostne politike, o prizadevanjih za uresničitev varstvenih določil člena 7 ADP in za doseg vsestranske enakopravnosti naše narodne skupnosti. Na teh sestankih je bilo povedanih tudi dosti kritičnih pripomb na račun politike obeh osrednjih organizacij. To je prav tako; kajti člani naše narodne skupnosti, ki kritično in trezno presojujejo naš celotni položaj, so najboljše jamstvo, da se bo delala v obeh osrednjih organizacijah politika v resnični blagor naše skupnosti.

Jože Wakounig

Deželni glavar Wagner je v imenu koroške deželne vlade povabil obe slovenski osrednji organizaciji na pogovor, ki naj bi bil 9. decembra. Narodni svet je že vedno zagovarjal reševanje odprtih vprašanj na podlagi razgovorov med zastopstvom manjšine in pristojno vlado. Zato se bo tudi temu vabilu odzval. Vendar je treba tudi poudariti, da moremo Slovenci najti zupanje v politiko vlade le tedaj, če le-ta dokazuje svojo voljo in pripravljenost za reševanje konkretnih, za Slovence življenjsko važnih vprašanj v smislu člena 7 Avstrijske državne pogodbe. Vendar pa bi pogovori utegnili biti neuspešni, če so mišljeni zgolj iz volilnotakličnih razlogov.

K napovedanim razgovorom z deželno vlado je zavzela stališče tudi ZSO. Razgovori s koroško deželno vlado, napovedani za 9. december, morajo po mnenju Izvršnega odbora Zveze slovenskih organizacij končno dati tudi konkretne rezultate. To terjaja cela vrsta neresenih vprašanj slovenske narodne skupnosti na Koroškem, pa tudi

napeti mednarodni položaj, je ugotovil Izvršni odbor. Vodstvo ZSO je ugotovilo tudi, da razgovorov ne smejo obremenjevati volilnotaklične špekulacije strank pred državnozbornimi volitvami prihodnje pomlad, na vsak način pa mora njihova podlaga biti člen 7 avstrijske državne pogodbe.

K manjšinskemu vprašanju sta ta teden zavzela stališče tudi deželni poslanec Uster (ÖVP) in državni poslanec Haider (FPÖ). Oba kritizirata, da Slovenci ne vstopijo v sosvet, „kljub temu pa dobijo večjo finančno podporo“ (tako Haider). Konkretno se Haider razburja, da sta prejela Mohorjeva družba in Dom v Tinjah v resnici malenkostno podporo: Za Haiderja je to „ein starkes Stück“ ter „protizakonito“. Kaj hočeta Uster in Haider s tem reči? Če naj so te izjave izhodišče napovedanih razgovorov, potem se vprašujemo, če večinske stranke zares želijo resne razgovore z manjšino, razgovore, ki naj bi omogočili reševanje konkretnih odprtih vprašanj.

Ob priliki jugoslovanskega praznika so obiskali zastopniki koroških Slovencev ter koordinator narodnostnih skupin v Avstriji dr. Franci Zwitter jugoslovanskega ambasadorja na Dunaju Milorada Pešića. Med drugim so ga informirali o stališčih koroških Slovencev k zadnjim gospodarsko-političnim ukrepom beograjske vlade in poudarili, da je s temi ukrepi prizadet predvsem tudi maloobmejni promet.

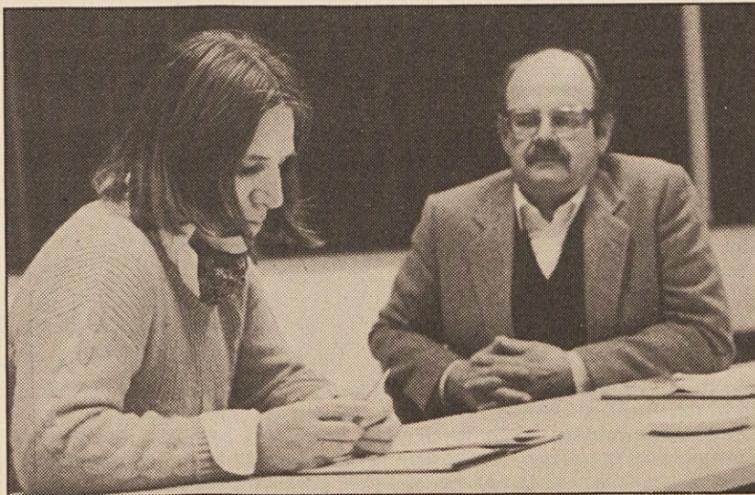
Kot se je zvedelo, tudi avstrijski zvezni kancler Kreisky razmišlja o tem, da bi koroške Slovence po skoraj triletnem premoru povabil na razgovore, potem ko jih je maja

meseca kratkoročno odpovedal, baje zaradi kolodvorske akcije slovenskih dijakov. O datumu takega razgovora ni še nič znano.

Velik odmev na film

Včeraj zvečer je bila v mali dvorani Slomškovega doma v Celovcu diskusija z avtorjem Thomasom Pluchom, avtorjem filma „Vas ob meji — Das Dorf an der Grenze“. Na diskusijo sta vabila Mohorjeva družba in Naš tednik in je bila izredno dobro obiskana, kar je dokaz, da je bil razgovor o filmu in z avtorjem scenarija potreben. Pluch je najprej bral nekaj stavkov iz scenarija, urednica Kärntner Kirchenzeitung Maria Halma pa je preudarno vodila razgovor.

Navzoči so brezdvomno priznali avtorju precej poguma, da se je lotil tematike koroških Slovencev — pač v televizijski igri, vendar so opozorili na dejstvo, da so v filmu popolnoma manjkali podatki za zgodovino in nadaljnji razvoj koroških Slovencev, važni datumi kot konec vojne, leta 1955, 1958 podpis držav-

Thomas Pluch in Marija Halma, ki je vodila diskusijo.

ne pogodbe, gonja hajmatdinstina proti dvojezičnemu pouku, šolski štrajki in odprava obveznega dvojezičnega pouka. Motila jih je v filmu močna polarizacija samo

v dveh osebah — Karničar in pa Šelander. S tem v zvezi je Pluch opozoril že na tretji del filma, ki bo marca prišel na televizijski program, kot tudi prva dva dela.

Avtor je dejal, da se je iz filmsko-tehničnih razlogov moral opreti na dve osebi, da pa mu je zelo žal prikaza dogodkov okoli šolskih štrajkov, ki so v scenariju, pa so izpadli iz filma.

Na vprašanje, kaj meni o Wagnerjevi trditvi, da filmi služijo zgolj profitu, je dejal Pluch, da je treba pobarati deželnega glavarja, če tudi on opravlja politično funkcijo samo zaradi denarja. Wagnerjevo podtikovanje je režiserja Fritza Lehnerja zelo prizadelo. Rekel pa je tudi, da so se po prvem delu filma mnogi zamislili in da so po drugem filmu na Dunaju mnogi bolje razumeli koroško-slovensko problematiko.

Med drugim so sledili diskusiji predsednik NSKS Grilc, predsednik KEL Karel Smolle, bivši predsednik ZSO Franci Zwitter, predsednik Združenja staršev na Slovenski gimnaziji Janko Urank, zastopniki tiska in pa delegacija hajmatdinstina na čelu s profesorjem slovenščine in predsednikom koroških abverkemperjev dr. Valentinom Einspielerjem.

TEDNIKOV KOMENTAR

Piše

Franc Wakounig

V poslopju Združenih narodov v New Yorku stoji velik kip delavca, ki kuje iz meča lemež. V podstavku je vklesan rek: Prekovali bodo svoje meče v lemeže (Mihej 4.3) Mladina po svetu, ki noče prepustiti miru in svobode tehnokratom, generalom in tistim, ki kujejo vedno hujše in groznejše orožje, nosi danes nalepke in značke s tem svetopisemskim izrekom.

Povedati pa je treba, da so mladini v enem delu Evrope povedali nositi te nalepke, ker

Torej izganjanje hudiča z belcebubom.

Dejstvo, da je posebno mladina spoznala metodo šahovske tekme oz. tek med zajcem in ježem na polju oboroževanja, nekaterim močnim krogom na odru svetovne politike in za njenimi kulisami sploh ni pogodu. Informiranje o nevarnostih oboroževanja tem krogom hudo meša štrebo.

Zato stremijo za tem, da mladino očrni in ji navesijo vse mogoče grde pridevke, s kateri-

Bomo preživeli ... ?

je to menda izpodkopavanje vojaške morale in državnih temeljev. Na drugem pa jo postavlja in rinejo v ideološki kot, da bi mirovno gibanje laže zmleli. Nacistični režim je brez števila smrtnih in drugih krivičnih obsodb utemeljil z izpodkopavanjem vojaške morale.

Obračunavanje in podtikovanje je v svetovni oboroževalni tekmi priljubljeno in na žalost zelo krepko sredstvo za utemeljevanje oboroževanja. Ena stran očita drugi, da ogroža s svojimi raketami, nemoralnimi in groznimi vojaškimi sistemi svetovni mir, lastnega oboroževanja pa noče videti in ga hvali kot miroljubno in edini garant za svetovni mir.

Argumentacija, da je edinole z raketami vseh vrst in zmogljivosti mogoče ohraniti blaginjo in mir svetu ter ohraniti človeštvo pred dokončnim poginom je podobna tisti, ki pravi, da je edinole z alkoholom mogoče nekoga ozdraviti alkoholizma.

mi mladino oblatijo in škodujejo njenemu prizadevanju za mir. Ena stran ji obesi na vrat političen avanturizem, ideološko nezanesljivost, druga pa še, da izpodkopava temelje države in družbe. Obema pa je mladina, ki hoče mir, nevarna, ker se ne da vpreči pred voz, na katerem so nabasane rakete in ki prvi proti prepadu uničenja.

Številke, koliko stane oboroževanje, so tako shrlljive in se gibljejo v takih višinah, da si je to težko predstavljati. Prav tako shrlljivi pa sta beda in lakota in si je ju le težko predstavljati.

Prodajanje orožja revnim deželam zagovarjajo v našem visokorazvitem svetu s skrbjo za delovna mesta. Gre pa samo za oblast in interesne sfere.

Kako že stoji pri Mateju (26,52): „Zakaj vsi, ki za meč prijmejo, bodo z mečem končani“. Če bo šlo tako naprej, bodo tudi tisti pokončani, ki orožje izdelujejo in ga drugim prodajajo. Vse za ljubi kruhek in za mir — ali pa ... pokoj ... ?

Ferrarijev strah zaradi ALÖ

Bilo je pričakovati: politikom, ki nočejo resnične enakopravnosti koroških Slovencev, je Alternativna lista Avstrije trn v peti. Še več — za predsednika koroške FPÖ Ferrarija ne obeta podpora Alternativne liste koroškim Slovincem „koroški večini nič dobrega“. Ferrarija boli, ker se je ALÖ v resoluciji, ki jo je sprejela na svojem ustanovnem občnem zboru v Gradcu (5. 11.) izrekla proti zakonu o narodnih skupnostih ter proti tristrankarskemu paktu. Boji se za „mir na Koroškem“, predvsem pa ga očitno boli, ker je pred nedavnim prišlo do prvih pozitivnih kontaktov med zastopniki ALÖ ter slovenskih organizacij. O tej Ferrarijevi boleznini smo brali zadnji petek v glasilu koroške FPÖ „Kärntner Nachrichten“.

Za Ferrarija je tristrankarski pakt oz. zakon o narodnih skupnostih sveta krava. „S tem pa se je

podal na področju politične groteske, kajti tristrankarski pakt še dolgo ni sveta krava avstrijske politike, ki bi jo moral vsak državljani spoštovati in upoštevati. Tako je odgovoril predsednik Kluba slovenskih občinskih odbornikov mag. Warasch na Ferrarijeve trditve. Warasch: „Ferrari se bo moral spoprijazniti z dejstvom, da je v Avstriji vedno več ljudi, ki priznajo, da se manjšinsko vprašanje ne bo dalo rešiti z zakonom o narodnih skupnostih ter s tristrankarskim paktom.“ Tako je npr. pravni strokovnjak za narodnostna vprašanja dr. Felix Emacora pred kratkim priznal na neki prireditvi politične akademije ÖVP, da je Avstrija s trenutno zakonsko ureditvijo manjšinskih vrašanj zašla v slepo ulico.

Na vsak način pa je treba tudi to poudariti: Ferrarijeve živčne izjave niso samo dokaz njegovega strahu, da bi „sveta krava-tristran-

karski pakt“ lahko zgubila svoj svetniški sij. Ti napadi na ALÖ so hkrati tudi izraz tega, da so predstavniki etabliranih strank v resnici zbegani zaradi jasnega stališča ALÖ glede manjšinskega vprašanja. In gotovo ni Ferrari edini, ki zaradi tega reagira tako zbegano.

Pa še to: medtem se je tudi KPA s svojim različnimi glasili uvrstila med tiste, ki skušajo s propagandističnimi sredstvi napadati ALÖ, ker je le-ta sklenila v Gradcu resolucijo v podporo narodnih manjšin v Avstriji.

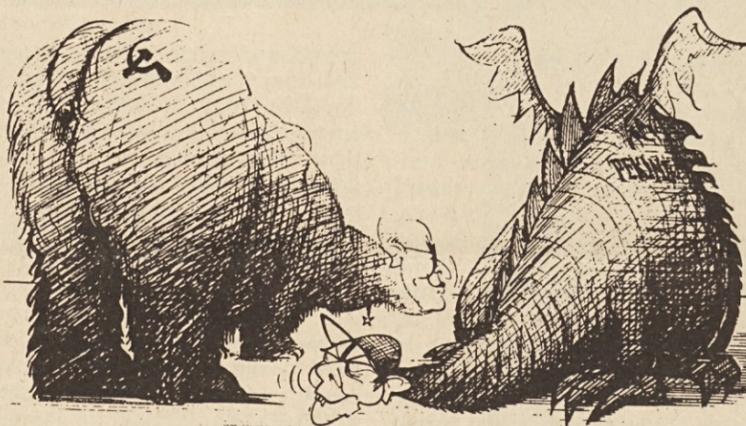
Hrvati: siti praznih fraz

Hrvaško kulturno društvo (HKD) na Gradiščanskem je v nedeljo 21. novembra imelo v Šuševu pri Veličkem Borištofu svoj redni občni zbor, na katerem je bila sprejeta tudi resolucija, v kateri HKD opozarja na zaskrbljujoč položaj gradiščanskih Hrvatov.

Drugo leto bo minilo 450 let, odkar so se Hrvati naselili na Gradiščanskem in njegovi okolici: „Še nikoli v naši težki zgodovini pa proces asimilacije ni bil tako silen kot zadnja desetletja“, izpoveduje HKD v resoluciji in opozarja, da je Avstrija v senžermenski in dunajski državni pogodbi sprejela obveznosti za zaščito narodnih skupnosti. Teh obveznosti pa ni izpolnila.

„Kako dolgo še bodo zbuvali v nas prazno upanje z lepimi, a na žalost že desetletja praznimi obljubami, ki jih beremo vedno znova v skupnih avstrijsko-jugoslovanskih komunikacijah ...“ vprašujejo Hrvati in nadalje, zakaj da še nobeno določilo člena 7 ADP ni izpolnjeno, čeprav sta zadnje čase celo gradiščanski deželni glavar Kery in avstrijski zunanji minister Pahr obljubljala, da je treba narodne skupnosti ščititi.

Komunistični velesili Sovjetska zveza in Kitajska se približujeta.

Karikatura: „Frankfurter Allgemeine Zeitung“/Hanel

Sami smo odgovorni za svoje delo

Bodočnost je v malih, preglednih strukturah, ki so blizu človeku

Slavnostni govornik na prireditvi ob priliki 75-letnice PoBo, ki je bila zadnji četrtek, je bil dr. Zdravko Velik, sedanji predsednik nadzornega odbora PoBo. Govor objavljamo v izvlečkih.

Samopomoč, so si dejali ustanovitelji, moške preudarnosti in splošnega zaupanja, je edina čvrsta moč, da si v gospodarsko težkem času medsebojno pomagamo pri reševanju vsakodnevnih denarnih problemov.

Naša sedanost je, da delujemo v industrijsko-obrtnem središču široke regije s kmečkimi in delavskimi obeležji, ki je istočasno tudi most v sosedno Jugoslavijo in Italijo. Pogoj za prilagoditev na potrebe gospodarstva in trga, je stalno pridobivanje znanja in hitro odločanje ter ukrepanje, rezultat teh lastnosti pa je velika rast in poslovni uspeh naše PoBo.

Naša sedanost je, da smo zadržna banka slovenske narodne skupnosti.

Spoznanje, da z večinskimi narodom sedimo v skupnem čolnu in da potrebe

reševanja gospodarskih problemov zavajajo vse, nam je dalo moč za našo širokost in odkritost nasproti narodu sosedu. Naša samozavest in neomajnost, delavnost, zaupnost in bližina do človeka nam je odprla zaupanje in priznanje pri večinskem narodu, ter ponos in ulged pri lastnem.

Naša sedanost je, da smo samostojni. Samostojna zadržna enota, prostovoljno vključena v Zvezo slovenskih zadržug. To pa pomeni tudi, da smo samoodgovorni za svoje delo in v okviru zakona in pravil neomejeno gibčni in fleksibilni, kar nas usposablja, da smo enakopravni partnerji na vse strani.

Naša sedanost je, da smo zadržna organizacija, kar pomeni, da smo osnovani na širokem članstvu, in s tem povezani z interesi, težnjami, problemi in hotenji široke demokratične javnosti.

In kako je z našo bodočnostjo? Besede recesija, inflacija, stagnacija, nezaposlenost, kriza, nam vsak dan udarjajo iz zvočnikov naših radijev in televizorjev. Lagali bi samemu sebi, če bi trdili, da se to naše države ne tiče, da naša država ni v težavah; seveda ne v takšnih kot druge, ali to nas ne razvezuje, da razmišljamo o problemih, ki so otipljivi že danes in katerih pravilno spoznanje je ključ za bodočnost. Če govorimo o krizi, to ni samo gospodarska kriza ali kriza zgrešenega managementa, če gremo stvari na dno, potem spoznamo, da gre za krizo celotnega političnega sistema.

Država je človeku obljubila, da mu bo odvzela skrb, da razmišlja o svoji vsakodnevni eksistenci, o svojem vsakodnevem obstoju, češ problem delovnega mesta je njen problem, skrb za socialno varstvo je njen problem.

Dokler je država lahko gradila na vsakoletni rasti gospodarstva, je svojo obljubo tudi lahko držala, državljani pa je postajal čedalje bolj brezbrizhen. Nasprotno danes terjajo dano obljubo od države, danes jo terjajo od dežele, danes jo terjajo od občine.

Iz zagate država išče v tem, da za vsako ceno poskuša obljube uresničiti. Rešitev išče v velikih gospodarskih strukturah, v financiranju velikih industrijskih kompleksov, ki na videz na mah rešijo problem, dokler se na drugem koncu ponovno ne odpre. Da se odpre, pa že danes odgovorni vedo. Odpira se še hitreje tudi zato, ker doberšen del k temu doprinaša negibčno in dostikrat neodgovorno uradništvo ter birokracija v vodstvu takšnih velikih korporacij.

Kljub temu, da parola o zaščiti delovnih mest dobro zveni v naših ušesih, moramo ostati budni!

Prepričani smo, da je podlaga za smelo korakanje v bodočnost kar se da pravilna in neusmiljena ocena sedanosti. Prav bodočnost naše PoBo, našega gospodarstva, naše regije, v kateri skupno z našimi nemškogovorečimi sodeželani krojimo svojo usodo, nam mora biti posebej pri srcu in zanj se čutimo soodgovorne.

Kamor se oziramo po svetu, povsod opažamo, da se nekoč tako slavljene

velike organizacijske strukture utrujajo.

Tu mislim na velike občine, ki zaradi svoje prenapihjenosti nimajo več dostopa do človeka.

Tu mislim na velike tovarne, v katerih je delavec odtujen od predmeta poslovanja in končnega proizvoda.

Tu mislim na velike koncerne, kjer je denar samemu sebi namen, človek pa številka.

Takšne okorne strukture so kajpada zelo neodporne proti kriznim valovom.

Bodočnost, tako ugotavljajo znameniti možje in znanstveniki, je v malih, preglednih strukturah, ki so blizu človeku in do katerih človek najde bližino, ki jih preprost povprečen sočlovek lahko sooblikuje in kontrolira in za katere lahko nosi tudi soodgovornost.

V takih strukturah kar naenkrat človek ne stoji več ob strani križem rok, ampak tu najde svoje mesto, tu krepko poprime in zavija rokave. Tu tudi ni več v ospredju samo osebni materijalni interes, tu stopa v ospredje skupna korist, skupna zavest.

In prav tukaj je danes mesto naše PoBo in zadržuge in tu bo v bodoče še tem bolj.

Ker smo mali, osebni, neanonimni, z odprtim posluhom za vsakega posameznika, zato uživamo vaše zaupanje, zato se v PoBo počutite kot doma.

H gospodarski bodočnosti naše PoBo pa tole:

V okviru zadržne mreže moramo v zadržnem duhu premagovati strah pred bodočnostjo.

Če je v času ustanovitve veljala samopomoč kot vogelni kamen za delo, potem tu danes pod drugimi pogoji velja v isti meri.

Sami si moramo pomagati pri iskanju novih gospodarskih modelov v naši regiji, sami si moramo pomagati pri povečanju naše gospodarske baze in sami moramo nositi odgovornost za napake.

V okviru teh gesel vas vse prisrčno pozivamo k sodelovanju.

Tako bomo vedno močnejši in v čim večji meri sposobni partnerstva, kateremu se odpiramo na vse strani.

S tem bomo lahko aktivno in enakopravno sodelovali pri reševanju skupnih problemov z nemškogovorečimi sodeželani. Državi s tem ne bomo v breme, ampak v oporo.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Uredništvo: Jože Wakounig (glavni urednik), urednika: Janko Kulmesch in Franc Wakounig; Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (04222) 51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 223023.

Dr. Pavle Zablatnik - 70-letnik

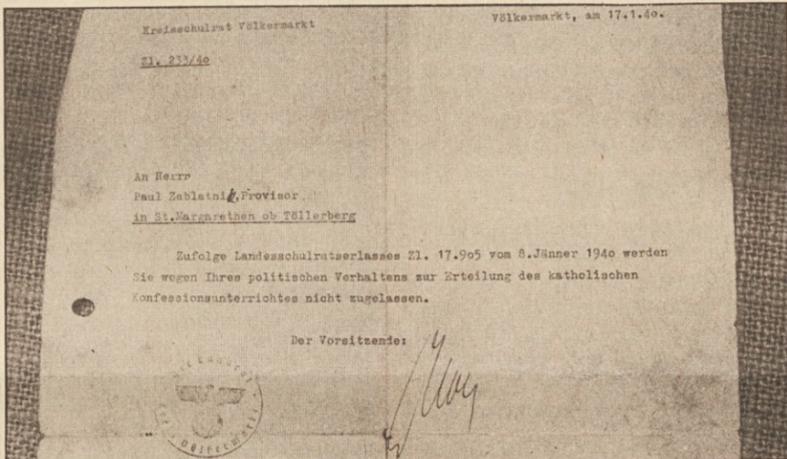
Dr. Pavle Zablatnik je znan vsakemu koroškemu Slovincu. Pa tudi preko maja in pri narodu sodeželanu uživa velik sloves in ugled. Skoraj ne bi verjel človek, da praznuje bivši ravnatelj Slovenske gimnazije, nekdanji predsednik Krščanske kulturne zveze, župnik po različnih farah, v soboto, 4. 12. 1982 svojo 70-letnico. Rodil se je pred sedmimi desetletji pri Kumru v Bilnjovsu, zavedni in katoliški družini. V šolo je začel hoditi prav v plebiscitni dobi in njegova prva učiteljica je bila Slovenka. Po plebiscitu pa je spet nastopila utrakvistična šola, ki je ponemčevala naše vasi, ker je bil slovenski pouk samo sredstvo za učenje nemškega jezika.

Šola mlademu Pavlu nikoli ni delala težav, knjig in branja pa se je vedno bolj oprijemal, tako da so ga starši na prigovarjanje učitelja in župnika dali v šole. Šel je na humanistično gimnazijo v Celovcu, stanoval pa je v Marijanišču. Takrat je bila že pot iz Bilnjovsa v Celovec prava rajža. Njegovi sošolci na gimnaziji in sovrstniki v Marijanišču so bili med drugim tudi sedanjí prošt Brumnik, Travnik, Kanauf, Franci Zwitter, Jandl in drugi. Dijaki so imeli v Marijanišču svoje sestanke, česar vodstvo doma ni rado videlo. „Spominjam se, kako smo bili lačni slovenske besede“ in zato so se združevali, izdajali rokopisni list „Zvezda“ in si tako v nemškem in dokaj slovenstvu sovražnem duhu krepili slovenski dijaki svojo narodno zavest in značaj. Marsikdaj so čuli očitke, da so neolikani, ker govorijo med seboj slovensko, tako da jih drugi ne razumejo. Ti očitki pa slovenskih dijakov niso preveč ganili, ker so prepoznali perfidnost takega besedičenja.

Brez težav je zapustil dr. Zablatnik gimnazijo in šel po maturi leta 1933 v bogoslovje. Slovenski bogoslovci so se zbirali v Akademiji slovenskih bogoslovcev. Prav posebno se spominja slavljeneč kaplana Antona Kuteja, človeka kremenitega značaja in dobrega srca, ki je zaradi svoje stanovitnosti moral v KZ Mauthausen in od tam v Dachau. Bil je močne narave in bistrega duha ter jeklene volje. Kar se je na-

nekaj tednov ostal v Št. Lenartu, a iz tega je postalo več kot pol leta. V Št. Jurju pri Doljnem jezeru, kamor so nacisti pregnali bogoslovce, je dokončal študije in že 1. julija 1939 prevzel faro Šmarjeta za Velikovcem, kjer je ostal sedem let.

Šmarješka fara je bila slovenska, a nacisti, njim na čelu učitelj Ibounig, so se zagnali proti vsemu slovenskemu. Hud režim so imeli v šoli, ki je bila po zakonu utrakvistična, a so jo kratkotalo naredili za nemško. Dr. Zablatnik je poučeval slovenskim otrokom verouk v slovenščini in zaradi tega ga je nadučitelj Hugo Ibounig, poznejši gestapovec, napadel. Župnik Zablatnik se mu je postavil po robu, ga opomnil na zakonske predpise, a vse ni veliko pomagalo. Dne 28. 12. 1939 mu je vaški šolski svet (Ortsschulrat) trušenjske šole poslal pismo, da je šola nemška, in da to velja tudi za verouk. Slovenske molitve v drugem in tretjem razredu naj bi popolnoma utihnile, edino v prvem razredu naj bi še v prvem semestru bila dovoljena molitve slovenska, v drugem pa bi že morala biti nemška.

menil, je tudi izpeljal. Kutej je končal v Dachauu.

Novo mašo je dr. Zablatnik pel leta 1938 v Bilčovsu. Dan po anšlusu marca 1938 je bil posvečen za diakona. Živo se še spominja, kako jim je tedanjí apostolski administrator Rohrachter dejal, da se bližajo hudi časi.

Po posvečenju je prevzel faro Št. Lenart pri Sedmih studencih, čeprav še ni imel zaključene bogoslovnega študija. Šentlenartskega župnika Franca Sadjaka so nacisti zaprli. Očitni so mu nepošteno vodenje posojilniških poslov. Obtožnica je bila iz trte zvita, samo da so ga lahko vrgli v ječo. Dr. Zablatnik je bil prepričan, da bo samo

Zablatnik se za to ni veliko zmenil, je pa dobil 17. 1. 1940 od okrajnega šolskega sveta v Velikovcu pismeno prepoved, da ne sme več poučevati — in to zaradi političnega zadržanja — verouk (glej faksimile). „Stal sem skozi vso vojno z eno nogo v Dachau-u,“ je dejal med pogovorom. Hudo se je sprekel z vaškim nacističnim mogotcem, ki je zahteval, da morajo izginiti vsi slovenski napisi, ki so v pristojnosti cerkve. Zablatnik se je temu ostro uprl in šele na grožnjo gestapa med nekim zaslišanjem „Wenn die Aufschriften nicht verschwinden, da kommen sie das nächstmal hier nicht mehr hinaus“ (če napisi ne bodo zginili, potem

Čil in zdrav dr. Pavle Zablatnik še poučuje in piše.

drugič tu ne boste prišli več ven) je dal prelepti napise s papirjem. Po osvoboditvi, 8. maja 1945 pa so v Šmarjeti napise spet odkrili nepoškodovane.

Iz zdravstvenih razlogov je moral slavljeneč oddati faro in je po zdravniškem naročilu zaprosil za dopust. Po razgovoru s škofom Köstnerjem se je odločil za študij slavistike, filozofije in stare filologije na graški univerzi. Škof ga je zato podprl v študijskih namenih, ker je hotel, da bi gimnazija na Plešivcu, ki je bila že takrat samo ekspoziura celovške gimnazije, postala samostojna škofijska gimnazija. Ta načrt se ni dal uresničiti in tako je dr. Zablatnik po končanem visokošolskem študiju prevzel pouk v Celovcu. V Gradcu pa je dizertiral v slovenščini o slovenskih navadah, običajih in ljudskem izročilu. Narodopisje ga je odslej tako pritegnilo, da je postalo skoraj njegovo glavno delo. S profesorjem dr. Ivanom Grafenauerjem je prerajal vse naše kraje, posebno pa Zilo in tako spoznal tiste ljudi, ki bi mu lahko največ povedali o običajih. In ni se zmotil. Objavljal je svoje študije v raznih revijah, 15 let je delal za slovenske oddaje celovškega radia in reševal pozabe narodno blago.

Ko je leta 1957 odprla svoja vrata Slovenska gimnazija, je dr. Pavle Zablatnik takoj prevzel mesto profesorja za slovenščino, latinščino, pozneje še grščino, ruščino in stenografijo. „To je bil eden mojih najbolj srečnih dni“, je opisal vzdušje tistih dni. Profesorji in 101 učenec so se zbrali okoli svojega ravnatelja in očeta Slovenske gimnazije dr. Joška Tischlerja. Nekaterim nemškim sodeželanom pa je bila gimnazija trn v peti in naročili so šolskemu slugi, naj šteje čevlje. Naštel jih je čez sto...

„Vzdušje na naši gimnaziji je bilo edinstveno. Ravnatelj Tischler je vedno pravil, da moramo na naši gimnaziji vzgajati otroke z ljubeznijo,“ tako je dr.

Zablatnik opisal vzgojna načela na Slovenski gimnaziji. Ko je govoril o akademijah — „te so bile letno spričevalo naše gimnazije in so nam prinesle veliko prijateljev in ugleda“ — se je s spoštovanjem spomnil tudi dr. Franceta Cigana, glasbenega pedagoga in vzgojitelja, ki je bil gonilna sila in duša akademij in ki se je dejansko ves razdal za slovensko mladino na Koroškem.

Leta 1968 je prevzel ravnateljstvo gimnazije. Prvemu ravnatelju dr. Jošku Tischlerju se izpolnila velika želja lastnega poslojpa. Tudi novi ravnatelj se je vpel v to nalogo in po dolgem se je končno nekaj zmagalo. Država je začela graditi gimnazijo. Leta 1975, tik pred maturo pa je bil prvi pouk v lastnem poslojpu in to hkrati tudi prvi dopoldanski pouk na Slovenski gimnaziji. Še tik pred tem pa so nekateri metali polena pod noge, a niso uspeli. 16. junija 1975 je ravnatelj dr. Pavle Zablatnik prevzel od ministra za pouk in prosveto, dr. Sinowatza zlati ključ za gimnazijo.

Za vse pedagoško delovanje je dobil še naziv dvorni svetnik.

S kulturnim življenjem koroških Slovencev je bil dr. Zablatnik kot predsednik Krščanske kulturne zveze najožje povezan in za zasluje je dobil lani Tischlerjevo nagrado.

Nemogoče je v enem samem članku opisati življenje in delo duhovnika, učitelja, narodopisca in neumornega kulturnega delavca kot je dr. Pavle Zablatnik. Svojih talentov nikoli ni zakopal, ni skrival svojega prepričanja in nikoli ni tajil svoje ljubezni do materine besede in domače kulture.

Naj mu bo to v zahvalo, čeprav precej borno in pičlo. Slavljencu pa želimo še na mnoga zdrava leta — ad multos annos. Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika.

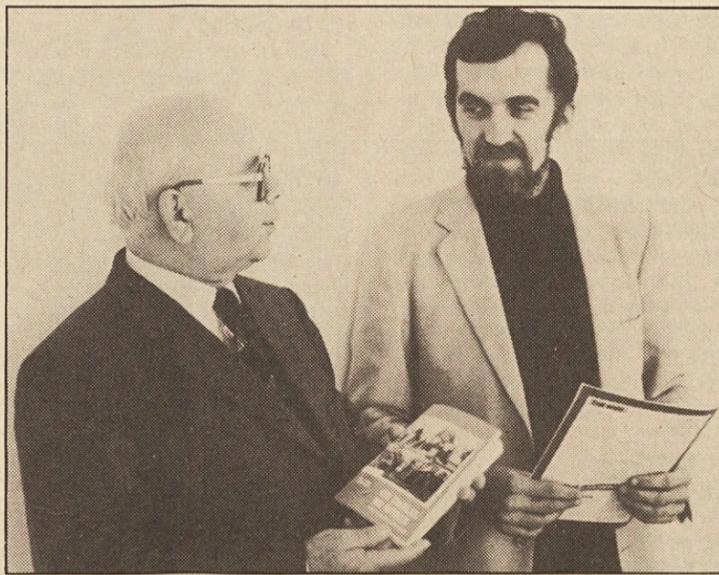
Prípravil Franc Wakounig

Novi knjižni dar DSM:

Živa vez z bralci in rojaki doma in po svetu

niso kaj posebnega izdali, ker bo izšla posebna jubilejna dvojezična knjiga, ki jo ravno pripravljajo in ki bo vsebovala predavanja ter diskusije na simpoziju ob 130-letnici DSM, ki je bil letos junija. Predavanja so pripravili priznani raziskovalci in znanstveniki.

Knjižni dar obsega običajen kalendar in pratiko, letošnje večernice so prvi del življenjepisa škofa in indijanskega misijonarja Friderika Barage. Pisec je Karel Mauser. Baraga je kot znano napravil slovar in gramatiko očipvejskega jezika. Knjiga „Od zibelke do groba“ je vodji založbe posebej pri srcu, ker je priručnik za vsakogar, in v kateri je avtor postavil našo kulturo v širši evropski prostor. Knjiga se bistveno razlikuje od podobnih nemških knjig, ki so ozko nacionalistično usmerjene. Pred plebiscitom je Mohorjeva, tako Kattinig, izdala precej mladinskih in otroških knjig in je kot prva prevedla iz angleščine — 3 leta po originalnem izidu — knjigo „Hiša strica Toma“. Letos je za otroke izdala knjigo „Otroci enega sonca“, ki jo je napisal glavnošolski ravnatelj Herman Germ. Za odrasle pa je akademski slikar Jože Boschitz iz Metlove ilustriral „Divjo jago“. Knjiga je dvojezična, nemški prevod je prisrkbela dr. Helga Mračnikar. To je prva knjiga serije, ki jo hoče DSM ponuditi bralcem. Kattinig pra-

Dr. Pavle Zablatnik in dipl. inž. Katnig po predstavitvi letošnjih mohorjank

vi, da je precej možnosti, izdajati tako serijo.

Posebna skrb vodje založbe je sodelovanje tudi z avstrijskimi in ameriški založbami, tu pa bo potrebno še nekaj časa in potrpljenja. O sodelovanju z drugo slovensko koroško založbo Dravo je dejal, da koroški slovenski založbi skupno predstavljata knjige na različnih razstavah, nadalje sta skupno predstavili poleti založbo Slovenska ma-

tica. Ožjega sodelovanja na založniškem področju pa zaenkrat še ni. Precej zanimanja za mohorjanke je v Sloveniji, vendar pa jugoslovanska zakonska plat še brani uvoz knjig. To, tako Kattinig, ni vsebinsko ampak zgolj zakonsko vprašanje. Vendar pa upa, da se bo tudi tukaj kmalu stvar obrnila na bolje, ker je prizadet ves zamejski tisk. Je pa DSM razstavljala svoje knjige že v Sloveniji oz. Jugoslaviji in sicer

marca, ko so se predstavili v Cankarjevem domu koroški Slovenci in sedaj decembra v okviru avstrijskega tedna, ko bojo predstavljene vse novejšje izdaje in bo zastopana tudi DSM v Cankarjevem domu.

Zelo razveseljiva, tako Kattinig, pa je bila udeležba pri literarnem natečaju ob 130-letnici Mohorjeve in 80-letnici Milke Hartmanove. Žirija, dr. Vospornik, dr. Zablatnik, dr. Prunč in Horst Ogris do sedaj še ni mogla vseh 36 prispevkov do kraja obdelati, ker so nekateri zelo obširni. Zato upa vodja založbe, da bo v božičnem času mogoče razglasiti končni rezultat. Ker avtorji imensko nikomur še niso znani, jih založba do sedaj ni mogla obvestiti, zakaj da izid natečaja še ni objavljen.

Naslednji načrti Mohorjeve založbe so pesniška zbirka našega rojaka Janka Ferka in knjiga o kulturni in cerkveni zgodovini dekanije Pliberk, ki je bila najdena v zapuščini dekana Singerja. Pripravlja pa se že knjižni dar za leto 1984, v katerem hoče izdati Mohorjeva večerniško zbirko sodobne avstrijske literature.

Letošnji knjižni dar DSM nosi pečat vodje založbe in z veseljem lahko opazamo, da je dar v primeru s prejšnjimi leti pester, zanimiv in se zapažajo že novi, pogumni koraki. Ob 130-letnici naše najstarejše slovenske in tudi avstrijske založbe to vsak pozdravlja.

Piše: Franc Wakounig

PRIREDITVE

PLIBERK

ADVENTNO SREČANJE

„S svojim življenjem prižigaj plamen ljubezni!“

Prireditelj: Katoliška mladina Pliberk-Žvabek-Suha

Kraj: Farna mladina v Pliberku
Čas: nedelja, 12. 12., ob 14.30 uri
Sodelujejo: Moški zbor Suha (E. Logar); Otroški zbor Suha (P. Krop); Pevsko-instrumentalna skupina Žvabek (R. Katz); Otroške skupine iz Žvabeka (Vida Krištof, H. Pistotnik); Otroške skupine iz Doba (P. Oman, M. Trampuš), iz Božjega Groba (M. Riedl), Libuč (G. Grilc, S. Mandl), Vogrč (K. Krajnc), Mladina iz Doba (K. Sumnitsch); „Božič 1982“, Jugendchor Bleiburg (E. Schwanzer), Ansambel flavt (H. Logar in O. Wutte), Skias Margit „Dona...“ — solo, gitara
 Razstava mladinskih knjig

ŠT. JANŽ

Igra Alda Nikolaya
STARA GARDA

Prireditelj: SPD „Št. Janž“

Kraj: pri Tišlerju (Gabriel) v Št. Janžu
Čas: nedelja, 12. 12. 1982, ob 19.30
Gostuje: Oder 73 SPD „Edinost“ iz Pliberka

OBVESTILO

Slovensko planinsko društvo Celovec obvešča, da je slovenska planinska postojanka — „Koča nad Arihovo pečjo“ na Bleščeči od decembra do konca aprila odprta samo ob nedeljah in praznikih. (v ostalih mesecih pa kot po navadi tudi ob sobotah).

Člani Slovenskega prosvetnega društva imajo seveda možnost tudi med tednom, ko ni dežuranja, obiskati oz. uporabljati kočjo. Ključni se dobijo pri gospodarju kočje Tončiju Korenu v Št. Jakobu v Rožu. (tel.: 04253/8119).

OBIRSKO

MIKLAVŽEVANJE

Prireditelj: Alpski klub „Obir“ na Obirskem

Kraj: pri Sriencu na Obirskem
Čas: sobota, 4. 12., ob 19. uri
 Obdarovanje otrok
 Nastopili bodo tudi domači vižarji: Berti, Šimej in Otmar.

ŠT. PRIMOŽ

MIKLAVŽEVANJE

Prireditelj: SPD „Danica“ v Št. Vidu v Podjuni

Kraj: kulturni dom „Danica“ v Št. Primožu
Čas: nedelja, 5. 12., ob 14.30 uri
 Na sporedu bosta prizorčka „BISERNA KANGLICA“ in „MIKLAVŽEVI ANGELČKI“ ter obdarovanje otrok.

OBIRSKO

MIKLAVŽEVANJE

Prireditelj: SPD „Obir“ na Obirskem

Kraj: pri Kovaču na Obirskem
Čas: nedelja, 5. 12., ob 10. uri (po maši)

GLOBASNICA

MIKLAVŽEVANJE

Prireditelj: SKD v Globasnici

Kraj: Šoštar v Globasnici
Čas: nedelja, 5. 12., ob 14.30 uri

SELE

MIKLAVŽEVANJE

Prireditelj: KPD „Planina“ v Selah

Kraj: Farna dvorana v Selah
Čas: nedelja, 5. 12., ob 14. uri
 Na sporedu bodo: ples, petje, igra: „PARKELJEV KOŠ“ in obdarovanje otrok.

ŠKOCIJAN

Otroška mladina iz Škocijana vabi na

MIKLAVŽEVANJE

ki bo v nedeljo, 5. decembra, ob 16. uri v farni cerkvi. Vsi prisrčno vabljeni!

Klub slovenski občinskih odbornikov opozarja na novi deželni zakon o obdavčevanju javnih prirediteljev in veseljc, ki je stopil pravkar v veljavo. Po tem zakonu je treba vse prireditve dodatno javiti še županu pristojne občine najmanj osem dni pred nameravano prireditvijo.

Za vse javne prireditve, posebno pa za veselice in plesje je treba namreč plačati zdaj še dodatne davke. Občina pa lahko popusti po lastni presoji davek za prireditve, ki služijo dobrodelnim namenom. Posebno zakon našteva tudi prireditve, ki služijo izobrazbi odraslih in

mladini ter športne prireditve, ki jih prirejajo amaterji.

Kdor bo kršil novi zakon, bodisi da ne bo prijavil pravočasno prireditve ali pa bo prijavo zamudil oz. ne bo predložil vstopnic, lahko računa po §12 omenjenega zakona s kaznjivo do 3000.— šilingov.

Vodstvo Kluba je predlagalo svojim članom, naj se zavzema za to, da bodo občine popustile davek predvsem pri domačih kulturnih in športnih društvih ter da bodo dosegle tudi izjeme pri plesih, ki jih prirejajo gasilci.

Tešinja pri Št. Jakobu v Rožu

Tiho, skrito je živela Žofranova mati Terezija Serajnik, rojena Baumgartner iz znane Primkove družine v Gorinčičah. Rojena leta 1903, se je leta 1932 poročila z Andrejem Serajnikom, po 42 letih postala vdova in letos stopila v 80. leto življenja. Čutila je težo let in se pripravljala na smrt. Opravljala je dobra dela, bila dobrotnica farne cerkve in misijonov. Mnogo je molila in prosila, da bi ji Bog prihranil dolgo bolezen. Bila je uslišana: zadela jo je kap in četrti dan je obnemogla. V petek, 5. t. m. smo jo pokopali. Po pogrebni sv. maši smo jo položili v možev grob. Naj v miru počiva.

Kotmara vas

Na svoji tretji letošnji seji v ponedeljek, 29. novembra 1982, je kotmirški občinski odbor razpravljal mdr. o dodatnem rednem in izrednem proračunu. Zaradi del pri razširitvi vodovodnega omrežja (celotna investicija stane 12 milijonov šilingov) se je celotni proračunski okvir dvignil na 21.033.300.— šilingov. Kljub varčnemu gospodarjenju je bilo treba skleniti to povišanje tudi zaradi nepredvidenih investicij (npr. nakup vozila unimog in snežnega pluga).

Občinski odbor je nadalje odobril nastavitveni načrt za leto 1983, vzel na znanje poročilo nadzornega odbora (denarni položaj občine je zelo napet) in sklenil božične doklade za občinske nastavlence in posebno denarno priznanje dolgoletnemu občinskemu uradniku Valentinu Mosswitzerju, ki bo odšel s koncem leta iz zdravstvenih razlogov v predčasni pokoj; z naslednjim letom se bo tudi povišal prispevek za odvoz smeti (19,50 šil. za vrečo).

Med razpravo o spremembi sporstorskega načrta je odbornik EL Jože Wakounig načel tudi kočljivo vprašanje pločnika ob deželni cesti v Trabesinjah pa med Šentkandolfom in Kotmaro vasjo. Župan Josef Struger je odgovoril, da se bo občinska uprava trudila, da se bo ta stvar kar se da zadovoljivo uredila. Kot zadnjo točko je občinski odbor odobril nakup ozvočevalne naprave za kotmirško osnovno šolo; dobavila jo bo fa. Kapsch (pribl. 37.000.— šil.).

V začetku seje je odbornik Jože Wakounig v imenu EL načel naslednja vprašanja: Kako je bilo mogoče, da so 8. oktobra 1982 namestili na stari šoli ploščo, na kateri piše, da se je znani koroški zikoslovec dr. Primus Lessiak rodil v stari šoli, čeprav to ni res. Kaj bo z regulacijo kotmirškega potoka. Kako je s prepovedjo parkiranja pred vojaškim spomenikom. Ob koncu je župan prebral tudi naslednja dva predloga EL: Občinske seje naj bodo bolj enakomerno razdeljene čez vse leto. Treba bo urediti odtok vode s prostora pred mrtvašnico.

V zadnjem času je smrt nadvse kruto pobirala v kotmirški fari. V teku osmih dni so bili kar štirje pogrebi. O Feliksu Pavliču, Motajdnu iz Kotmare vasi, in o Alfredu Robinu iz Čahorč smo poročali že zadnjič.

V soboto, 27. novembra 1982, so položili k večnemu počitku Osvalda Halleggerja, pd. Mikšaja z Vrđi. Bil je star 79 let. V nedeljo pa je bilo slovo od Matilde Goritschnig, pd. Žlajnarce iz Kotmare vasi. Umrli je v četrtek, 25. novembra. Bila je stara 49 let. Več let je hudo trpela. Maks Michor se ji je še posebno zahvalil za verno sodelovanje pri službah božjih.

Naj vsi rajni počivajo v miru. Sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

SVEČE

MIKLAVŽEVANJE

Prireditelj: SPD „Kočna“ v Svečah
Kraj: Farni dom (pri Miheju) v Svečah

Čas: sobota, 4. 12. 1982, ob 19. uri
 Pri tradicionalnem sveškem miklavževanju bo sv. Miklavž obdaroval otroke.

LOČE

MIKLAVŽEVANJE

Prireditelj: SPD „Jepa-Baško jezero“ v Ločah

Kraj: pri Pušniku (Wrolich) v Ločah
Čas: nedelja, 5. 12. 1982, ob 19. uri
 Miklavža, ki bo obdaril otroke, bodo pozdravili: tamburaški zbor Loče, otroški pevski zbor, šolarji z recitacijami.

BOROVLJE

Igra Alda Nikolaya
STARA GARDA

Prireditelj: SPD „Borovlje“

Kraj: pri Cingelcu na Trati
Čas: nedelja, 12. 12. 1982, ob 14.30
Gostuje: Oder 73 SPD „Edinost“ iz Pliberka

ŽVABEK

MIKLAVŽEVANJE IN
ADVENTNO SREČANJE

Prireditelj: KPD „Drava“ in Katoliška mladina Žvabek

Kraj: Farna dvorana v Žvabeku
Čas: nedelja, 5. 12. 1982 po večerni sv. maši
Sodelujejo: otroška skupina Žvabek, pevsko-instrumentalna skupina Žvabek, šolarska mladina

ŽELEZNA KAPLA
MIKLAVŽEVANJE

Prireditelj: SPD „Zarja“ v Železni Kapli

Kraj: farna dvorana v Železni Kapli
Čas: nedelja, 5. decembra 1982, ob 15. uri

V spevoigri „Miklavž prihaja“ bodo nastopili angelčki, parklji, Miklavž pa bo obdaroval otroke. Vabljeni otroci, starši in vsi, ki se nimajo česa bati.

IZLET

Prireditelj: Slovensko planinsko društvo

Zbirališče: nedelja, 5. decembra

Pečnica - Ledince

V nedeljo, 22. novembra je bilo prvo farno srečanje v lepi dvorani novega kulturnega doma v Ledincih. Bilo pa je tudi res prijetno popoldne in lepo število faranov je sledilo prijaznemu povabilu. Pa tudi pri kulturnem programu so sodelovali vsi sloji v fari. Mladna je pripravila igro „Trije nosovi“, za pevske točke pa so poskrbeli otroci iz doma pohabljenih, cerkveni pevci, moški zbor in tamburaši društva Jepa-Baško jezero in mešani zbor ledinške Dorfgemeinschaft. Po prireditvi pa so še gosposdinje iz fare postregle mladim in starim prav praznično s kavo in pecivom, ali pa tudi s kozarcem vina, kar je bilo seveda marsikatere mu faranu bolj po volji in je sprožilo in pospešilo prijeten pomenek med sosedi.

Bilčovs

17. novembra je bila seja občinskega odbora. Uvodoma je župan Ogris prebral tri predloge Enotne liste in sicer uvedbo naziva častni občan zaslužnim občanom, namestitev tabel za plakiranje ter naročilo županu, da zamenja piktograme v novi ljudski šoli z napis. Vse predloge bo obravnavalo najprej občinsko predstojništvo.

Nadalje je občinski odbor soglasno odobril pogodbo s stanovanjsko zadrugo „Kärntner Heimstätte“ za gradnjo 12 stanovanj v neposredni bližini vasi Bilčovs. Občina bo dala na razpolago ustrezno zemljišče ter ima pravico, da po 80 letih odkupi stanovanjsko poslopje po razmeroma ugodni ceni. Najemina pa bo znašala približno 25.— za m², tako da bo stanovanje s 80 m² stalo ca. 2500.— mesečno. Z gradnjo pa bodo začeli verjetno še prihodnje leto.

Občinski odbor je obravnaval na tej seji tudi razne predloge za prenamembo zemljišč in se v skoraj vseh primerih pridružil mnenju želne ustanove za planiranje in prostorsko urejevanje.

Žitara vas

SPD „Trta“ Žitara vas razpisuje v skladu z društvenimi pravili tečaja slovenskega jezika.

1. Slovenski jezik za začetnike brez znanja dialekta.
2. Slovenski jezik za začetnike z znanjem dialekta
3. Slovenščina — dopisovanje, pravopis in slovnica.

Tečaj številka 1 se prične 16. decembra 1982 ob pol sedmih zvečer. Vsak tečaj traja 20 ur (desetkrat po dve uri). Podrobnejše informacije daje ravnatelj ljudske šole Žitara vas F. Kukovića.

BLATO

Klub KDZ na Blatu vabi na

MIKLAVŽEVANJE
 ki bo v soboto, 4. 12. 1982, ob 19.30. Sv. Miklavž bo prišel ob 21.30.

Vsak naj prinese s seboj majhno darilce. Klub bo malenkost dodal tako bo potem sv. Miklavž razdeljeval darila. (Pridne bo pohvalil, hude pa pokaral.)

TINJE

Klub prijateljev lova vabi na

PREDSTAVO PESNIŠKE ZBIRKE NAŠEGA ČLANA — PESNIKA IN LOVCA TONETA HADERLAPA

ki bo v petek, 10. 12. 1982, ob 18. uri v Domu prosvete v Tinjah.

SPORED:

— Trobentači iz Trga (Feldkirchen otvorijo predstavo z lovskimi signali.

ČESTITAMO

Svojo 80-letnico je praznovala Barbara Spendler pd. Mišivčinja v Papračah pri Škofičah. Čestitamo!

60-letnico praznuje Gitti Fleiß v Škofičah. Čestitamo!

Andrej Kelich, pd. Bošnjakov oče iz Sel je praznoval svoj 90. rojstni dan. Čestitamo!

Hilda Kvedrič iz Beljaka je praznovala svoj 85. rojstni dan. Čestitamo!

Andrej Kotnik, pd. Juričev oče, Dobje pri Bekštanju, je obhajal svojo 85-letnico. Čestitamo!

Katarini Warmuth, Limarče pri Šmohorju, naše iskrene čestitke z 80. rojstni dan.

Elizabeta Čuden z Bistrice je obhajala svoj 72. rojstni dan. Čestitamo!

Mariji Roblek, pd. Grosovi mami iz Sel vse najboljše za 70. rojstni dan.

Svojo 70-letnico je obhajala tudi Urši Hribernik iz Sel. Čestitamo!

Katarini Pip z Zilske Bistrice vse najboljše za 60. rojstni dan.

Johana Ožgan, Dvorec pri Maloščah, je praznovala svoj 50. rojstni dan. Čestitamo!

Kebrovi mami in očetu iz Lepene naše iskrene čestitke za 30-letnico poroke.

Herta in Hanzej Kropfisch iz Velinje vasi sta obhajala 25-letnico poroke. Čestitamo!

Katarina Mandl je prejšnji teden praznovala svoj 50. rojstni dan. Zvesti bralki NT iskreno čestitamo!

Iščemo tehnično organiziranega predstavnika za okolico Južne Koroške.

Najmanj 25 let, znanje obeh deželnih jezikov, odslužen vojaški rok.

Interesenti naj se pisмено obrnejo na upravo Našega tednika pod šifro „kmetijstvo“. Plača po dogovoru. Vstop takoj možen.

— Moški pevski zbor SPD „Zarja“ iz Železne Kaple zapoje dve pesmi.

— Pozrav predsednika Kluba prijateljev lova — Mirka Kumra.

— Miha Travnik, predsednik SPD „Zarja“ predstavi pesniško zbirko.

— Beseda avtorja.

— Pevci in trobentači zaključijo prireditve.

— Družabni večer.

Tečaj za spretne roke:

STENSKÉ ZVEZDE

Čas: v soboto, 4. 12., od 9. do 17.00

Voditeljica: sr. Lucija Klemenjak

MEDITACIJA ZA SREDNJEŠOLCE

Čas: od sobote, 11. 12., 15. ure do nedelje, 12. 12., 17. ure

Voditelj: mag. Stefan Kramer, mag. Paul Olip, mag. Franc Igerc, mag. Anton Boschitz.

DUHOVNE VAJE za starše duhovnikov, semeniščnikov, laičkih teologov in veroučiteljev, slov.

„Viri duhovnega življenja“

Voditelj: žpk. Ivan Antolič

Ob 75-letnici PoBo Praznik za vso občino

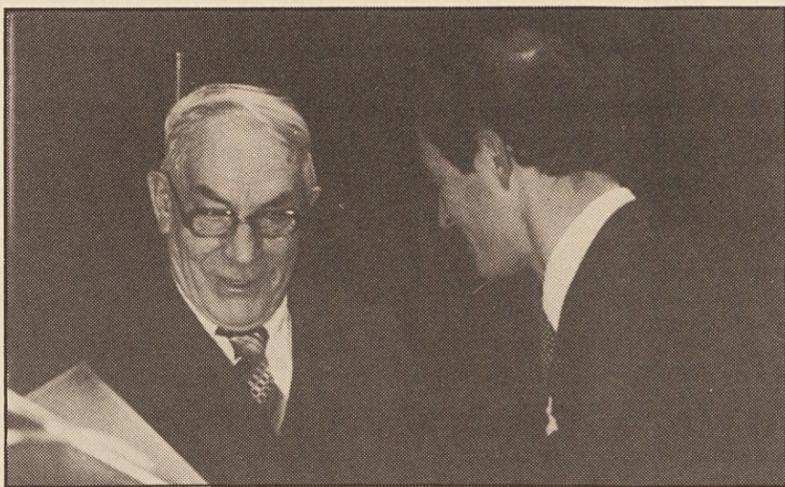
Že v zadnji številki Našega tednika smo poročali o 75-letnici Posojilnice Borovlje. Zadnji četrtek zvečer pa je bila slavnostna prireditev, na kateri je PoBo počastila zaslužne članke ter podarila svojim članom in prijateljem koncert ansambla Avsenik. Boroveljska mestna hiša je bila polna do zadnjega kotička.

Slavnostne prireditve se je udeležila vrsta imenitnih gostov. Predsednik ravnatelj Erik Užnik, ki je v svojem govoru podal kratek zgodovinski oris PoBo (o vsebini smo poročali že v zadnji številki NT), je mdr. lahko pozdravil: predsednika koroškega deželnege zbor Guttenbrunnerja, župana in drž. posl. Woschitza, sodnika dr. Partla, žendarmarjjo, carinike, župane Baurechta, Ogrisa ter Hribernika, predsednika osred-

njih organizacij dr. Grilca in dipl. inž. Wieserja, predsednika ZSZ župana Hanzija Ogrisa, predsednika NO ZSZ Antoniča, dr. Mirta Zwittera, dipl. trg. A. Millioniga ter vse predsednike in odbornike sosednjih posojilnic. Župan Woschitz je v svojem dvojezičnem govoru čestital PoBo v imenu občine Borovlje ter po-

udaril, da to ni samo slovesnost za PoBo, temveč za celo občino Borovlje. Slavnostni govor je imel dr. Zdravko Velik. Izvlečke tega govora objavljamo na str. 2. Kot rečeno, so zaslužni člani PoBo prejeli od rav. Erika Užnika in dr. Zdravka Velika priznanja in sicer: častni predsednik Ferdinand Turk, Janko Oitzl, Johan Weiß, Matevž Šlemic, inž. Danilo Kupper, Melhior Verdel in dr. Mirt Zwitter. Priznanja je podelil tudi dr. Zwitter (v imenu Zveze slovenskih zadrug), mdr. poslovodjema Floriju Dovjaku ter inž. Ludviku Dovjaku.

Slavnostno otvoritev je olepšal poleg ansambla Avsenik domači moški zbor, ki ga vodi Roman Verdel.

Predsednik PoBo rav. E. Užnik je podelil priznanje. Mdr. častnemu predsedniku N. Turku...

... ter nasledniku Turka Janku Oitzlu.

14. Koroški kulturni dnevi

Letošnji, 14. Koroški kulturni dnevi bodo od 27. do 29. decembra 1982 v Slomškovem domu celovške Mohorjeve družbe. Na sporedu so mdr. predavanja predsednikov obeh slovenskih organizacij o položaju koroških Slovencev ter predavanja o gorskih kmetih oz. o razvoju kmetijstva na Koroškem po letu 1945. Celoten program 14. KKD bomo objavili v naslednjih številkah NT.

Krščanska kulturna zveza v Celovcu, SPD „Danica“ v Št. Vidu in SPD „Rož“ v Št. Jakobu v Rožu

vabijo na mladinsko gledališko predstavo

MAGNETNI DEČEK

(Milan Dekleva)

v torek, 7. decembra 1982, ob 15.30 ur, v farni dvoranl v Št. Jakobu v Rožu.

v sredo, 8. decembra 1982, ob 14.30 ur, v kulturnem domu Danica v Št. Primožu

Gostuje Slovensko ljudsko gledališče iz Celja.

Vabljeni otroci, mladinci, seveda pa tudi starejši

Literarni večer v Št. Jakobu

„Kopljem studenec, da se do svojih izvirov dokopljem“ — piše Tone Kuntner v svoji zbirki „Slovenske Gorice“.

Pavček, u istim imenom, pa pravi v zbirki „Zapisi“ o sebi tole:

„Na rob dni in njihove stiske, naravnane nase in vase ujet, pišem obrobne zapiske ob begu ljudi in let.“

Narahlo smo začeli kopati tudi mi, medtem ko smo vsrkavali svežo vodo iz vrstic, ki sta jih nam brala pesnika.

Sobota svečer v Št. Jakobu.

Oba Toneta v svojih pesmih opisujeta človeka, ki si je pustil iztrgati svoje korenine, pozabil je na svojo dediščino, ker se ne čuti več povezanega s tistimi ideali in s tistimi življenjskimi držami, kot so jih imeli njegovi, z zemljo povezani predniki. Tako izrut, z nagnitimi koreninami, nima dosti moči za odpor proti vetrovom; zgubi sleherno sliko človeškega bitja — ne zna biti preprost, prost in odkrit, trden a vendar čuteč in odprt.

Večer v društveni sobi nad Posojilnico, se je razvil v prijetno, tiho, a vendar zrahljano prireditev, za kar je predvsem

poskrbel Tone Pavček s svojo dolensko preprostostjo in zgovornostjo. Bral oz. recital je zelo različne pesmi — resne in igrive, otroške, katerih ljubkost nas je posebno razveselila.

S klasičnimi melodijami in narodnimi vižami, sta večer okrasili sestri Marja in Lucija Feinig.

Rahlost, zlomljivost in globokost je bilo še veliko bolj čutiti, ko je Tone Kuntner svoje pesmi na prav tak način tudi bral. Čutiti je bilo, da ne bere teh pesmi igralec Mestnega gledališča ljubljanskega, temveč pesnik, zaverovan v tisto zemljo, ki jo je še njegov oče obdeloval, njemu pa daje le še snov za pisanje.

Pesmi so bile torej za vsakega razumljive in izpovedne; vzdušje je bilo tako prijetno, da so se petju domačih pevcev pridružili tudi drugi poslušalci. Prvi poizkus takega večera v Št. Jakobu je uspel, čeprav stoli niso bili zasedeni. V zadnem času ostajajo stoli na prireditvah večkrat prazni, zdi se, da ljudje ne znajo več ceniti dela in truda društvnikov, ki zanje pripravljajo kulturne večere. Kljub temu pa ta večer ni bil zadnji. Take poti je nujno treba nadaljevati.

ROMA

Vprašali smo Micko Demšar in Nužejja Tolmajerja, kako jima ugaja „Magnetni deček“. Micka in Nužej sta si zadnji četrtek ogledala v Celju to mladinsko igro celjskega Slovenskega ljudskega gledališča.

NT: Kako je bilo v Celju?

Micka Demšar: Predstava celjskega Slovenskega ljudskega gledališča mi je bila zelo všeč, scena, mimika, tehnični efekti ter razne domisljice, ki jih je režiserka Helena Zajc vpletla v to igro — vsega tega ne moreš opisati, to moraš sam videti. Zlasti pa so me očarali igralci celjskega gledališča. Zelo me veseli, da nam je uspelo pridobiti celjsko gledališče za naše prireditve ob letošnjem 8. decembru: prepričana sem, da bodo naši društveni igralci spoznali marsikaj novega in gotovo bodo kaj pridobili za svoje delo na domačih odrih.

Nužej Tolmajer: Slovensko ljudsko gledališče Celje je letos že tretjič v naših gosteh. Bralci se bodo gotovo še spominjali Župančičeve „Veronike Deseniške“ ter „Umora v katedrali“: tudi ti dve igri je predstavilo celjsko gledališče.

Naš tednik: Zakaj je KKZ letos povabila Celjane z „Magnetnim dečkom“?

Nužej Tolmajer: KKZ posveča veliko skrb otrokom oz. mladini bodo organizirali prevozna sredstva.

Micka Demšar: Če smem še na kratko obrazložiti vsebino

različne starosti. Mdr. želimo približati našo mladino odrskemu jeziku poklicnih igralcev. Za to pa je mladinska igra „Magnetni deček“ zelo primerna, prav tako tudi poklicno Slovensko ljudsko gledališče iz Celja. Prepričan sem, da bodo nastopi Celjanov v Št. Primožu in Št. Jakobu nagovorili vsakogar. Povezali smo se tudi z voditelji mladinskih in otroških skupin, ki igre: Junak igre je Netek, ki se počuti zelo osamljenega in zapostavljenega, neprilicnega. Nihče ga ne mara — vsaj tako misli, nihče se ne mara z njim igrati — vsaj tako misli, doma in v šoli ga kar naprej karajo — to pa je res. In tako se iz tega upravičenega občutka osamljenosti zateče k sejmarskemu čarodeju Albertu, ki naj bi ga odrešil vseh tegob. Albert Netka namagnetni v Magnetka. Stvari se takoj obrnejo na glavo in še zapletejo. Magnetek privlači prav vse, kar leze in gre mimo njega: bahavega ptiča pava, tatiča, policaja pa še samo tovarišico in nazadnje še arhivskega straha. Vsa ta nenavadna družina, prilepljena na Magnetka, sreča na koncu deklico Ljubico, ki pa se za čuda ne prilepi. Magnetek je ne zna in ne more pritegniti. Vrne se k Albertu, ki izumi zanj sanjsko rožo, in šele z njo najde pot do Ljubice.

Naš tednik: Hvala za ta kratak pogovor in prepričani smo, da si bodo vsi, ne samo mladi ljudje, ogledali „Magnetnega dečka“. Celjani se okrito veselijo Vašega obiska!

RADIO CELOVEC

SLOVENSKE ODDAJE

Petek, 3. decembra:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Zabavna glasba. — Spominjamo se.

Sobota, 4. decembra:

09.00—09.55 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 5. decembra:

07.05—07.35 Duhovna misel — Naj pesmica naša darilo vam bo.

Ponedeljek, 6. decembra

14.10—15.00 Koroški obzornik — Iz ljudstva za ljudstvo (F. Buchwald:

Opravila, šege in običaji v decembru nekoč in danes).

16.00—16.15 R. Vouk: Pregovori in reki (slov. šolska oddaja za šolarje od 4.—8. šolske stopnje).

Torek, 7. decembra:

09.30—10.00 Land an der Drau — Dežela ob Dravi.

14.10—15.00 Koroški obzornik — Mlada grla — Otroci, poslušajte.

Sreda, 8. decembra:

07.05—07.35 Praznična oddaja (V. Zaletel: „Vitez Brezmadežne“).

Četrtek, 9. decembra:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Glasbeni mojstri.

»Utopija«, »Latinščina«, . . . zvoki Jadaganov

Koroški pop — ansambel JADAGANI s svojim ustvarjanjem ne preneha. Znani zvoki »Latinščine« in »Utopije«, katerim ste lahko že nešteto krat na sprejemnikih prisluhli, so tudi že zadoneli v ušesih nemškogovoreče mladine. Tako ni čuda, da so Jadagani vzbudili pozornost pri ustvarjalcih koroškega radia. Po uspešnih posnetkih so se, kar je enkratno v zgodovini koroških Slovencev, oktobra 1982 predstavili v koroškem regionalnem programu v oddaji »Jugendtreff«. Morda je bila s tem zgrajena odskočna deska za še večjo publiciteto Jadaganov.

Misel, da bi ustanovili ansambel pod sedanjim imenom Jadagani, se nam je porodila v Marijanišču v Celovcu. Kljub začetnim, in moram reči še obstojnim težavam glede naprav in instrumentov, smo nastopili kadar in kjer nam je bilo možno. Po drugem letu našega obstoja in delovanja lahko pišemo o docela zadovoljivem razvoju našega ansambla. Višek našega ustvarjanja smo pa nedvomno do-

segli z oddajo »Jugendtreff«, v tej oddaji smo imeli možnost, predstaviti našo glasbo širši publiki ter preko meja Koroške.

Porodila se nam je misel, da bi lahko z Vašo pomočjo zaigrali v oddaji, ob sobotah zvečer »Tanzmusik auf Bestellung«. Zato prosimo Vas drage dijake Slovenske gimnazije in vse s podeželja ter vse, ki berete ta članek, da bi vsak teden kupili poštno karto (3.— šil.) ter napisali željo pesmi: če le gre, zaželite pesem Jadaganov »Utopija«. S tem Vašim prispevkom bi bilo možno, da večkrat prisluhnete slovenski pesmi v »Tanzmusik auf Bestellung«.

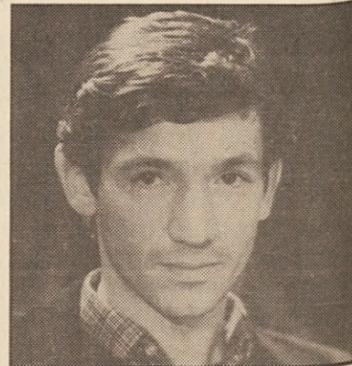
Naslov:

ORF-Studio Kärnten
»Tanzmusik auf Bestellung«
Sponheimerstr. 13
9020 Celovec/Klagenfurt

Člani ansambla »Jadagani«:
Janez Gregorič, Janez Kassl,
Daniel Bogataj, Gabriel Lipuš in
Niko Kupper

„Glas manjšin“ na 1. programu RTV Ljubljana Redna oddaja o življenju zamejskih Slovencev

Vsak torek se javi na 1. radijskem programu RTV Ljubljana od 6. do 7. ure »glas manjšin«. Oddajo, ki so jo začeli pred tremi leti, skupno pripravijo v Murški Soboti, Mariboru, Kopru in Novi Gorici, v njej pa steče beseda o slovenski narodni skupnosti v Italiji, na Madžarskem in na Koroškem. Pred kratkim se je v Mariboru sestala uredniška ekipa oddaje, Naš tednik pa je izrabil priložnost, da se pogovori z nekaterimi uredniki te oddaje, ki predussem poročajo o dogodkih »na terenu«.

Lojze Kos: »Ne forumska poročanja — ampak spremljanje življenja na terenu.«

O »filozofiji« redne oddaje smo spregovorili s pobudnikom »Sotočja« Lojzetom Kosom, ki je sedaj dopisnik RTV v Celovcu: »Oddaja je nastala iz ugotovitve, da se je o življenju in delu Slovencev poročalo preveč enostransko, lahko bi rekli »forumsko«. Poslušalci so počasi dobivali občutek, da npr. koroški Slovenci iz dneva v dan samo protestirajo, hodijo na shode in zborovanja, vodijo dialog z zvezno in deželno vlado...«

O čem naj torej poročajo oddaja, ki sprejema dogodke na Madžarskem, v Italiji in Avstriji? »V Sotočju smo se odločili, da damo prednost kmetu, delavcu, mladini, da pred mikrofonom povabimo starejše ljudi, da zbiramo spomine, da obujamo vse tisto, kar počasi zaradi asimilacije in drugih vzrokov tone v pozabo,« pravi Kos, ki tudi razmišlja o nalogah novinarja v zamejstvu: »Mislim, da je osnovna naloga nas novinarjev v zamejstvu, da poleg spremljanja aktualnih dogodkov predvsem odgovorno in resno sodelujemo z najširšimi sloji prebivalstva na terenu.« Na tej osnovi bo 1. januarja prihodnjega leta štartala na ljub-

Uredniški odbor »Sotočja« sega od Murske Sobotice do Celovca.

ljanski televiziji tudi mesečna polurna televizijska oddaja, o njej pa bomo spregovorili še kaj drugič. Naj le omenimo, da bo prihodnja oddaja Sotočja namenjena življenju in delu koroških Slovencev v škocijanski občini.

Iz Murske Sobotice se javlja Jože Graj. Pravijo, da je osebno spoznal kakih 200 družin, v katerih še govorijo na Madžarskem slovensko. Prav dobro po-

zna tudi težave porabskih Slovencev, kot jih imenujemo. »Nadželo je, da so porabski Slovenci zastopani v vsaki oddaji, čeprav je težko pripraviti daljše prispevke z živo besedo, saj je med njimi le peščica, ki tekoče govori knjižni jezik,« pravi Graj. Slovenci živijo v devetih vaseh, trdnjava slovenstva je Gornji Senik, kjer obstaja 44 let pevski zbor, delujejo pa še trije popularni narodnozabavni ansambli.

Edvard Kocbek

Ogenj

4.

Žgurja je stisnilo v grlu. Prestopil se je, kakor da bi iskal steno in se hotel nanjo nasloniti, kmalu pa se je zbral in z narejenim mirom dejal: »Človek božji, smrti si kriv. Zaradi tvojega obvestila je padlo toliko in toliko ljudi, Italijanov in Slovencev, mladih in zdravih ljudi.«

»Take obtožbe ne morem sprejeti,« je naglo odgovoril Tone.

»Zakaj ne?«

»Ker ljudje niso padli po moji krivdi. Jaz sem kvečjemu povod, ne pa vzrok. Dobro veš, da so Italijani na premeten način napadli, da si nas silno osvajajo, da načrtno prodirajo v naše vasi in da se vtihotapljuje v naše ljudi. Prisiljeni smo, da se pred takšnim sovražnikom na vse načine branimo. Storil sem le svojo bojevniško dolžnost.«

Žgur se je prestopil in lokavo dejal: »Zelo dobro!« V hipu ga je zapustila

togost. »Govoriš kot vojak. To mi ugaja. Borec je že sam po sebi izpostavljen smrtni nevarnosti, zato pač tudi računa z njo. Tako delaš tudi ti.« Pomolčal je za hip: »Tega nisem pričakoval od tebe. Takšno stališče te mi približuje.«

Tone je trznil z očmi in se presenečen zagledal v črno postavo: »Kaj hočeš reči? Odgovornost si hočeš olajšati?«

»Tudi jaz sem vojak.«

»Ne preklinjaj! Ti ne moreš biti vojak, ti ne smeš biti vojak! Najmanj pa na sovražni strani!« Glas se mu je tresel od razburjenja.

Kaplan pa je odgovoril preračunano mirno: »Preveč preprosto gledaš, danes se je življenje mnogo bolj zapletlo. Meje tečejo vedno bolj nejasno, razlike so se spremenile, vrednosti so se zamenjale. Tvoj sovražnik ni moj sovražnik in moji prijatelji niso tvoji. Celó v sebi smo razdeljeni. Bojujemo se drug zoper drugega.«

Tone je zakričal: »Govorim o nespremenljivi človekovi dolžnosti!«

»Ti si ugotovil svoje dolžnosti in jaz svoje. Nihče nama ne more biti za razsodnika.«

Tone je znova sedel na mrtvaška nosila in se naslonil na svoja kolena. Nekaj časa je molčal, potem pa dvignil glavo in rekel: »Nihče? Jasno in ostro govoriš. Kri iste krvi sva, isti kruh sva jedla, iz iste revščine sva se skušala izkupati, isti jezik govoriva, iz iste zemlje in zgodovine živiva, pravico in svobodo hočeva svojemu narodu, celo v istega Boga verujeva, in zdaj si stojiva nasproti kot popolnoma različna človeka, še več, kot sovražnika.«

Žgur je še vedno premišljeno in določno izgovarjal besede: »Ostani vojak, ki izpolnjuje svoje dolžnosti in ne vprašuje brez potrebe. Tak vojak je srečen, kadar se žrtvuje. Ne bi ti rad skalil plemenitega občutka.«

Ujetnik je prebledel, mišice na obrazu so mu zatrepetale, dvignil je roke in hripavo kriknil: »Norčuješ se!«

Kaplan je stopil korak naprej, dvignil desnico, kakor da bi hotel z njo le nakazati iskrenost, ter dejal s spremenjenim glasom: »Bog mi je priča, da se ne norčujem. Kot človek si mi tuj, kot žrtev si mi blizu.«

Nastala je tišina, gledala sta se iz oči v oči, minili so trenutki, nato je Tone rekel s tihim in nizkim glasom: »Zdaj šele vem, kaj se dogaja...«

Črna postava je rekla pretresljivo: »Verjemi mi, tvojo žrtev spoštujem bolj, kakor si misliš...«

»Molči, nočem biti le žrtev, tudi v poslednji uri hočem ostati človek,« je ostro odgovoril obsojenec.

Duhovnik je prizadevno vztrajal v svoji prepričevalni drži: »Nič ti ne pomaga, ti si žrtev, potrebna in dobro izbrana žrtev. Slovesna, obredna žrtev zgodovine. Bolje ti bo, če se boš tega zavedel.«

Mladi fant se je vznemiril, stopil za korak predenj in ga vprašal z glasom, ki ga ni mogel več zadrževati: »Kdo si pravzaprav? Kaj hočeš od mene? Kdo govori iz tebe?«

Duhovnik je nadaljeval skrivnostno: »Na stotisoče in milijone ljudi končuje svoje življenje brez zavestnega napona in smisla, nešteti umirajo od boleznih in starosti, od nevednosti in dolgega časa, od strahu in revščine, od živalskega življenja. Večina ljudi pride na svet in odide z njega brez veličine in smisla. Vidiš, s teboj je drugače. Tvoja smrt je povišana, obdana je s smislom in slavo.«

Tone je začel močneje dihati, besede so ga napolnjevale s čudnim strahom in s sveto jezo hkrati: »Ti se ne norčuješ, ti me varaš! Ne ponarejaj smisla moje smrti!«

Bledi duhovnik se je prestopil in vzel oba konca štole v svoje roke: »Pravim ti, da si ena izmed žrtev, ki jih človeštvo skupno daruje, da se reši in odreši.«

»Skupno?« je vprašal Tone hlastno.

»Morda si želim tvojo smrt prav tako kakor tvoji prijatelji. In obratno, tvoji prijatelji te darujejo in žrtvujejo prav tako kakor jaz. Med njimi in nami ni razlike.« Duhovniku je glas prvič zadrhtel.

Tone je najprej požrl slino, nato pa hripavo in zateglo vprašal: »Kako?« Žgur se je zbal in z ledenim mirom nadaljeval: »Tvojo smrt opravičuje strah pred nesrečo, ki človeštvo grozi do konca dni. S takimi žrtvami se človeštvo odkuplja...«

Obsojenec je v hipni grozi, ki se mu je nenadno približala, pogledal skozi edino okno. Tisti hip je temno nebo presekala migetajoča bliskavica. Tema, ki se je zatem še huje zgrnila nad njiju, je hotela zadušiti tudi petrolejko.

Kriknil je pridušeno: »Pojdi proč od mene, skušnjavec!«

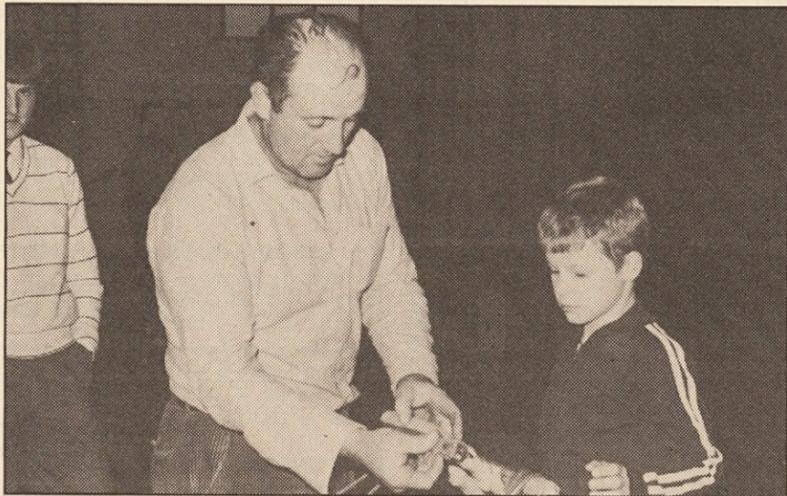
Nenaden blisk je razparal nebo, čez hip mu je sledila bobneča grmljavica ter se votlo valila nad njima, da je stresla staro mrtvašnico. Tone je začutil nenadno spremembo na sebi, postal je slep in gluhi, spreletela ga je močna zona, da je začutil kislino pod jezikom. Vedel je, da začena v poslednjih trenutkih naglo živi. Telo se mu je začelo čudno presnavljati, njegove celice so zaživele z noro močjo, možgani so mu skušali tuje spremeniti misli. Postajal je poln napetih sil, duh se je razširil v brezbrežnost. V hipu je doživel, da nobena točka živ-

Zahomski skakalci gredo v novo sezono

Od decembra naprej, ko nogometiški že pripravljajo svoje čevlje in se pripravljajo na zimski počitek, bodo zopet skakalci pritegnili pozornost športnikov nase. Tako tudi Zahomčani, ki so skozi vso poletje pod vodstvom trenerja Francija Wiegela pridno trenirali in so kratko pred pričetkom sezone že v zelo dobri fizični formi. Trener Franci Wiegela, ki se že nad 30 let ukvarja s skakanjem, je tudi letos sistematično pripravil skakalce na novo sezono.

Zahomčani so poleti trenirali na prostem, kjer so „tankali“ kondicijo, in so se zdaj na zimo preselili v telovadnico zahomske šole. Poleg tega so skakalci trenirali tudi že na skakalnici. Poleti na „matah“ in pretekli teden že na snegu. Vse to priča o odličnem delu trenerja, ki je s svojim delom privzgojil že od-

Trener Franci Wiegela z mladim skakalcem.

lične skakalce, ki so pozneje odnesli ime kluba po vsem svetu.

Te uspehe so omogočili predvsem z delom z mladinci in šolarji, ki so na mednarodnih prireditvah že večkrat slavili velike zmage. Zaradi tega Zahomčani pričnejo delo že s šest let starimi fanti in jih tako v teku let z intenzivnim delom privedejo do vrhunskih uspehov. Trenutno najboljši in najuspešnejši skakalec Zahomčanov je Hanzi Wallner, ki je član avstrijske reprezentance. Preteklo sezono je zmagal za Evropski pokal in tudi letos — po uspešnih pripravah z avstrijsko reprezentanco — upa v dober nastop.

V vrstah mladih sta preteklo sezono precej opozorila nase sin trenerja Franci Wiegela, ki obiskuje šolo v Stamsu, ter Paul Erat, ki je zmagal za avstrijski mladinski pokal. Oba sta člana avstrijskega C-kadra in bosta letos nastopala na več pomembnih mednarodnih

Geslo srečanje mladine iz Roža in Zile se je glasilo „srečanje“. Svoj višek je dosegla razlaga o pomenu besede „srečanja“ in kako si je pridelatelj srečanje pravzaprav predstavljala, ko je majhna deklica izjavila svoj „da“ k izrečenemu. Bilo je to veselo razpoloženje, spoznavanje nepoznanih, petje, premišljevanje, zabava, pogovarjanje v skupinah, spoznavanje Loške okolice v skioplačinskih slikah...

V poteku tega poldneva se je vsakemu stavilo vprašanje, kako naj se poderejo ograje in kako se naj odprejo meje do sočloveka. Zdi se mi, da je vsakdo, ki je bil na tem srečanju, odnesel vsaj eno misel, ki ga bo bogatila in katera mu bo dala še dolgo misliti na to srečanje. Nekaj misli tega srečanja, ki jih je izrazila mladina bi tu rad kratko omenil. „Ne zahtevaj samo razumevanja, temveč se potruj, da boš razu-

Srečanje mladine na Pečnici

Zbralo se nas je v nedeljo, 28. novembra, nad 100 mladincev, večinoma slovensko govorečih mladincev. Zastopani pa so bili tudi otroci, ki so s svojimi nasmejanimi obrazi potrjevali srečanje. V manjših skupinah smo razpravljali o problemu zblizevanja in srečanja med ljudmi. Izkazalo se je, da mnogo ljudi potrebuje navodila, da se sploh znajo srečati, bodisi zaradi nesposobnosti načeti pogovor ali iz plahosti. Izkazalo se je tudi, da se s temi, ki jih ne maramo, ne znamo srečati in nočemo srečati, s temi pa, ki jih maramo in ki so nam naklonjeni, tem se pa približujemo. Čeprav je dobro, da je okvir čim širši, je zaradi tega bilo mnogo kaj prezgodaj ukinjenega, ker je sledila že druga točka. Manjkalo je nekaj sistema in občutka za razpoloženje. Morda je temu bilo krivo tudi slabo vreme. Mnogo zanimanja je zbudila tudi igra „trije dolgi nosovi“, ki so jo uprizorili gostitelji pod režijo Petra Stickra.

mel sočloveka. Ne govori o svoji onemoglosti, prispeva k skupnemu naporu. Očitaj si, kar drugim očitaš, dopusti drugim, kar sebi dopuščaš. Srečanje naj bo sreča.“

Za glasbeni okvir so skrbeli „Fantje treh planin“ in tamburaši iz Loč, ki so s svojimi vižami soprispevali k dobremu razpoloženju. Skupno petje je vodil p. Ivan Antolič. Mladina je na glas prepevala in veselega razpoloženja ni hotelo biti konec. Ker pa človek ne živi samo od kruha, je bilo poskrbljeno tudi za dobro in obilno malico. Ob koncu pa se je sredi dvorane nabral kup majhnih papirčkov, na katerih so bila zapisana imena. Vsak je moral enega izvleči in temu, ki ga je zvlekel mora pisati ali se z njim srečati, tako, da se bodo vezi srečanja še utrdile.

Vsak izmed navzočih je prispeval k temu popoldnevu srečanja svoje, tako da so se udeleženci v večernih urah le težko razšli.

Fabian Hafner

Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu in Zdrženje staršev na tej šoli
vabita na

Dan staršev in občni zbor Zdrženja staršev

ki bo v soboto, dne 11. decembra 1982. Ob 7.30 bo seja odbora, ob 8. uri se bo pričel občni zbor, po občnem zboru pa se bodo starši lahko pomenili skupno z razredniki ter profesorji.

Dnevni red občnega zbora:

1. Pozdrav in ugotovitev sklepčnosti
2. Poročilo predsednika in ravnatelja šole
3. Poročilo blagajnika in preglednikov računov
4. Debata in razrešnica starega odbora
5. Volitev novega odbora
6. Razno

Predsednik Zdrženja staršev
dipl. trg. Janko Urank

Ravnatelj
dr. Reginald Vospernik

Walter Gutovnik, predsednik SAK:

Odbor SAK je na svoji zadnji seji, ki je bila 25. novembra 1982, soglasno sklenil v tej zadevi prepoved. Prvi pa je izrekel prepoved trener Avdič, in sicer po tekmi v Wolfsbergu. Odbor se je priključil želji oz. stališču trenerja. Vsekakor pa smo mnenja, da je ta ukrep pameten.

SAK zaseda 1. mesto na lestvici, nevarnost za poškodbe je prevelika. Prepoved velja za 17 ljudi, vsi drugi imajo odprte v tej smeri vse možnosti.

Na isti seji smo govorili tudi o tem, kake bodo posledice za tiste igralce, ki se navodil ne bodo držali. Kake bodo posledice, je interna zadeva kluba in o teh stvareh ne morem in ne smem govoriti javno.

Da je oddal svojo funkcijo tehničnega direktorja naš odbornik Borut Sommeregger — to je njegova odločitev. Vzrok, zakaj je oddal svojo funkcijo, pa nikakor ne odgovarja vesti v KTZ.

Blaž Kordež, sekcijski vodja:

Na mojo pobudo je letos igralcem (17) prepovedano igranje nogometa v dvorani. Nevarnost poškodb je prevelika. Sami med sabo lahko igrajo omenjeni nogometiški, ne pa proti ali z drugimi. Odbor je o tej zadevi sklepal soglasno in pri tem bo tudi ostalo. Ne bomo akceptirali nobenih izjem. Kdor se misli upreti, ta mora računati s posledicami. Poročilo v KTZ ne odgovarja resnici: Med odborniki ni bilo nobenega, ki bi glasoval proti prepovedi.

Prepoved — konsekvence?

Po uspešno zaključenem jesenskem nogometnem prvenstvu, po zadnji tekmi v Wolfsbergu je trener Rado Avdič igralcem članskega moštva Slovenskega atletskega kluba prepovedal vsakršno igranje v dvorani (Hallenfussball). Prepoved je nekateri igralce presenetila, kljub temu pa so nogometiški vzeli prepoved na znanje.

Slabih 14 dni kasneje pa je to vprašanje postalo zelo pereče — posamezni igralci so se kljub prepovedi javili za raznorazne nogometne turnirje v dvorani: čeprav je trener jasno povedal, da mo-

ra vsak, ki prepovedi ne vzame na znanje, računati s kaznijo.

Mnenja so različna, vzrokov za in proti prepovedi je dovolj — toda najvažnejše vprašanje je, kako se bodo zadržali igralci, kakšne bodo konsekvence? Prepoved je prepoved, ki je dobro premišljena, razum nekaterih igralcev pa govori drugače — v nasprotju sta si dve izjavi. Upamo, da bodo igralci uvideli, da je nevarnost poškodb pri nogometu v dvorani velika. Poškodbe v moštvo SAK bi lahko prekrizale vse načrte in cilje...

cev na raznih turnirjih, ker se SAK bori za 1. mesto in s tem za vstop v koroško ligo. Mislim sem, da so igralci tako pametni, da vedo za nevarnosti poškodb. Treba se je izogniti najmanjšemu riziku.

Po mojih informacijah je odbor tudi lani prepovedal igranje v dvorani, kljub temu pa so nekateri igralci ignorirali sklep. Hudo se je lani poškodoval neki igralec vzhodne podlige, ki je moral zaradi tega počivati pol sezone. To bi moralo našim igralcem biti svarilo. Oddal sem svojo funkcijo v odboru SAK za-

radi tega, ker me je način, kako nekateri igralci že vnaprej napovedujejo, da bodo ignorirali vsakršen sklep glede igranja v dvorani. To pa ni edini razlog moje odločitve. Če odbor želi, se bom še naprej posvečal vprašanju lastnega igrišča, toda ne več kot odbornik. Trenutno ima SAK na razpolago za treninge 4 igrišča. To pa je le prehodna rešitev. Prepričan sem, da nam bo uspelo dobiti lastno igrišče. Pogovori v tej zadevi že tečejo.

Prof. W. Ludescher, trener celovške Avstrije

„V prejšnjih letih sem vedno opazil, da je celovška Avstrija igrala v pomladanski sezoni slabše kot pa v jesenski,“ tako uspešni trener celovške Avstrije v pogovoru z NT. „Iskal sem vzroke ter opazil, da igralci, ki so pozimi z velikim veseljem brilirali na raznih turnirjih gostilniških moštev, nato pri treningu niso več kazali tiste pripravljenosti za trdo in neprijetno delo. Pozimi so pač treningi — zaradi mraza in drugih neprijetnih okoliščin — še težji. Zato sem že lansko leto prepovedal sodelovanje svojih igralcev pri takšnih turnirjih in uspehi v zadnji pomladanski sezoni mi dajejo prav.“ Vprašali smo prof. Ludescherja, kako bi glede tega postopal, če bi bil trener SAK. Ludescher: „SAK ima letos sijajno priložnost, da postane prvak podlige. Pravzaprav sem se že vedno čudil, zakaj SAK še ni v koroški ligi, saj ima odlično moštvo. Če se je trener odločil za prepoved, mislim, da je pravično odločil.“

ci po bodo seveda nastopili tudi na vseh prireditvah domačega društva, kjer bodo pred domačo publiko pokazali svoje znanje.

Predvidoma bodo letos v Zahomcu sledeče večje in pomembne prireditve:

14. decembra 1982: V okviru Pokala Elan, mednarodno šolarski skoki na 30-m skakalnici.

6. januarja 1983: V okviru Pokala Elan, mednarodni mladinski skoki na 60-m skakalnici.

29.—30. januarja 1983: Na 30-m skakalnici koroško prvenstvo šolarjev, na 60-m skakalnici koroško prvenstvo mladincev in članov ter mednarodni skoki za Zilski Pokal.

Meseca februarja: Mednarodni „Ojsternikov tek“.

Vse prireditve se bodo odvijale dvojezično in bodo s tem, kot doslej, pokazale, da v Zili še vedno živita obe narodni skupnosti skupaj in da lahko npr. na športnem področju odlično sodelujeta. Za homškem društvu ter skakalcem ki se bodo letos borili na prireditvah zase in za klub, želimo obilo uspeha. NT bo spremljal vse prireditve Zahomčanov in o njih poročal.

Iščemo servirko (če mogoče s prakso), letoletna služba od 1. 1. 1983 naprej. Delovni čas in plača po dogovoru. Gostišče JUENA, tel.: 0 42 36 / 21 05 05, Čepiče 7, 9142 Globasnica.

Slovenska športna zveza objavlja

Smučarski tečaj Slovenske športne zveze bo od 13.—19. februarja 1983 v Saalbach-Hinterglemmu. V ceni 3100.—šil. je vključen tudi avtobusni transfer iz Celovca v Saalbach in nazaj. Ponudba obsega 6 polovičnih penzionov, tedensko vzpenjačo, v dopoldanskih urah pa je možen obisk smučarske šole. Prijave veljajo z vplačilom 700.— na konto Slovenske športne zveze pri celovski Posojilnici.